

Köztisztaság

A Köztisztasági Egyesülés havi információs lapja

X. évfolyam

112. szám

2002. december

*Kellemes karácsonyi ünnepeket, eredményes, boldog új esztendőöt kívánunk
minden kedves olvasónknak! ~*

*Nagy György
igazgató*

*Nagy Jánosné
adminisztrátor*

*Bécsy Józsefné
gazdasági vezető*

Az Országos Hulladékgazdálkodási Tervről

A határozatot az Országgyűlés a 2002. november 26-i ülésnapján fogadta el

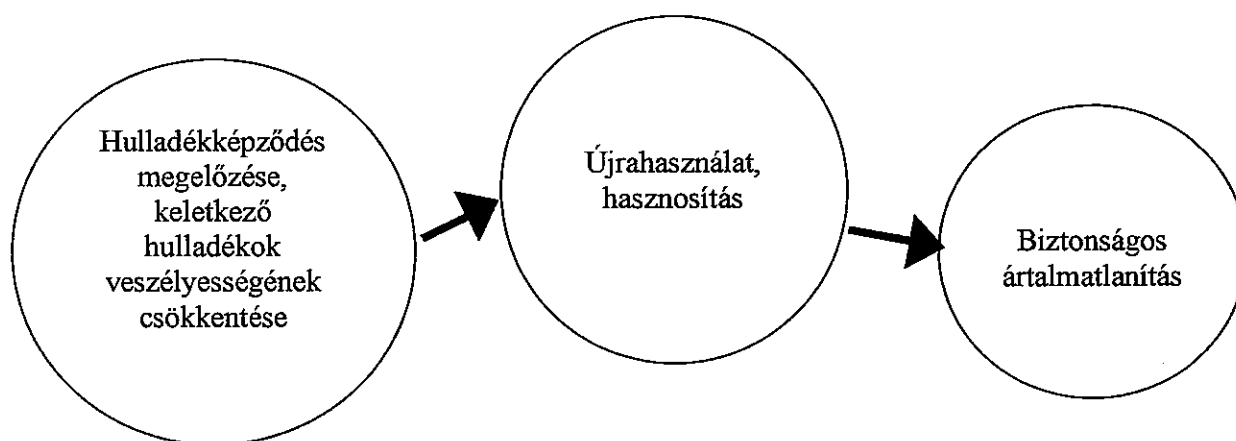
1. rész

1. Bevezetés

A hosszú távon fenntartható fejlődés biztosításának alapvető feltétele a természeti erőforrásokkal való takarékos bánásmód, ami a nem megújuló erőforrások kitermelésének mérséklését, a hatékony és takarékos anyag- és energiafelhasználást, valamint a környezet minél kisebb mértékű terhelését kívánja meg. A magyar környezet-politika a fenntartható fejlődést elősegítő - a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvényben rögzített - elveit és céljait a hulladékkal kapcsolatban a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hgt.) határozza meg. A természeti erőforrások fenntartható

használata érdekében támogatja a hulladékképződés megelőzését biztosító anyag- és energiatakarékos, hulladékszegény technológiák alkalmazását, a veszélytelenebb, kisebb kockázatot jelentő hulladékot eredményező anyagfelhasználást, másodsorban a képződő hulladék anyag- és energiataralmának minél teljesebb hasznosítását, végül a nem hasznosuló hulladék környezetveszélyeztetést és egészségi kockázatot kizáró ártalmatlanítását, ezen belül a környezetet hosszú távon is terhelő, hasznos területeket igénybe vevő hulladéklerakás minimalizálását.

A hulladékgazdálkodás célrendszere:

A célok elérése érdekében a Hgt. 33.§-a – összhangban az Európai Közösség hulladékra vonatkozó irányelveivel – a Nemzeti Környezetvédelmi Program részeként Országos Hulladékgazdálkodási Terv (a továbbiakban OHT) kidolgozását írja elő, amelyet az Országgyűlés fogad el. Az OHT elfogadását követően a Környezetvédelmi Felügyelőségek irányításával a területi tervezési statisztikai (nagy)régiókra kiterjedő területi hulladékgazdálkodási terveknek kell készülniük, amelyeket a környezetvédelemért felelős miniszter rendeletben hirdet ki. A területi tervek kihirdetését követően a települési önkormányzatok kötelesek helyi hulladékgazdálkodási tervet készíteni, és azt helyi rendeletben kihirdetni.

Az átfogó tervezési rendszert megalapozó első Országos Hulladékgazdálkodási Terv a hulladékgazdálkodás célrendszerének megfelelően elemzi a magyarországi hulladékképződés és kezelés mai helyzetét, meghatározza az NKP tervezési periódusához igazodóan a 2003-2008. között elérendő célokat, valamint a célok elérését biztosító intézkedéseket és programokat. Ezek keretében kijelöli a feladatokat mind a különböző hulladék típusokra, mind az egyes gazdasági szektorokra vonatkozóan, illetve meghatározza a feladatok

megosztását a hatósági, közigazgatási szervezetek, az önkormányzatok, a társadalmi és gazdasági szervezetek, valamint az ipar, a kereskedelem, a mezőgazdaság és a szolgáltatások területén működők között.

Az OHT célkitűzéseinek és intézkedéseinek meghatározásánál fokozott figyelemmel van az Európai Unióhoz történő csatlakozásból adódó kötelezettségekre, az Európai Közösség integrált hulladékgazdálkodási politikájához történő igazodásra, a már harmonizált vagy később harmonizálandó, közel hatvan hulladékgazdálkodási rendelet, irányelv, határozat, állásfoglalás és ajánlás tartalmára, illetőleg a „Környezet 2010: A jövőnk a mi választásunk” című, az Európai Közösség 6. Környezetvédelmi Akcióprogramjára.

Az OHT megvalósításával megoldandó, illetve kezelendő főbb problémák:

- csökkenteni kell a mind abszolút mértékben, mind a termelési értékhez viszonyítottan magas hulladékképződési arányt;

- emelni kell a legtöbb hulladékfajtánál alacsony hasznosítási arányt, ösztönözni kell a takarékos anyag- és energiagazdálkodást;
- meg kell oldani a nagy mennyiségben tárolt hulladékok nyersanyag- és energiagazdálkodását;
- minimalizálni kell a lerakással történő ártalmatlanítás igen magas arányát;
- növelni kell a számos esetben nem megfelelő hulladékkezelés színvonalát és biztonságát, mérsékelni kell az egészségügyi és környezeti veszélyeztetés, illetve kockázat mértékét;
- fokozatosan fel kell számolni az elmúlt évtizedekben kialakult, nem megfelelő hulladéklehelyezésből származó veszélyeztető forrásokat és szennyezett területeket;
- növelni kell az elvek és szabályok betartásának, a környezettudatos és jogkövető magatartásnak a mértékét;
- teljessé kell tenni az egyes területeken hiányos szabályozási rendszer, növelni kell a szemléletformálás és szakmai útmutatási eszközök alkalmazását;
- erősíteni kell a hatósági jogérvényesítés személyi, szakmai és intézményi feltétel-rendszerét;
- fejleszteni kell a hulladék monitoring (nyilvántartás, statisztikai adatszolgáltatás, mérés-ellenőrzés) eszközrendszerét, különös tekintettel az adatok biztonságára;
- piacokonform gazdasági szabályozókkal kell ösztönözni a fenntartható fejlődés elvének megfelelő, hosszú távon előnyös megoldásokat, a korszerű, komplex hulladékgazdálkodási rendszerek kiépülését, különös tekintettel a hasznosításra;
- ösztönözni kell a hulladékgazdálkodási célok elérését segítő kutatást és fejlesztést;
- erősíteni kell az állami és a magánszféra közötti együttműködést, támogatni kell a helyi illetve a közösségi kezdeményezéseket, különös tekintettel a hulladékok elkülönített gyűjtésére és hasznosítására;
- hatékonyá kell tenni az oktatási, és nevelési, szemléletformálási tevékenységet.

2. A HULLADÉKGAZDÁLKODÁS

HELYZETE

Magyarországon évente mintegy 70-75 millió tonna hulladék képződik, ami tartalmazza a termelés és elosztás, valamint a fogyasztás során keletkező összes hulladékot, beleértve a mezőgazdaságból származó, többnyire a mezőgazdaságban felhasznált, visszaforgatott növényi maradványokat is. E mennyiség közel 4,95%-a veszélyes hulladék, míg a 95,05%-nyi nem-veszélyes hulladékból közel 10%-ot tesz ki az inert

hulladék (építési-bontási hulladék egy része, valamint az építőanyag célú kitermelés hulladéka).

Az ipari hulladék közel 90%-át az erőművi és kohászati salak, bányászati meddő és ipari szennyvíz- illetve vízkezelési iszap adja. A fennmaradó mennyiség tartalmazza az ipari termelési hulladékhoz hasonló jellegű, elosztásból (kereskedelem, szolgáltatások) származó hulladékot is. A települési hulladék-kezelési közszolgáltatást igénybe vevő gazdálkodó szervezetek nem-veszélyes hulladéka mindazonáltal a települési hulladékban jelenik meg.

A mezőgazdasági és az élelmiszeripari hulladék, illetve a biomassa mintegy 85%-át a növénytermesztésben és erdőgazdálkodásban képződő növényi maradványok és az állattartásból származó trágyák teszik ki, amelyek a közel 100%-os mezőgazdasági visszaforgatás következtében a mezőgazdaság számára lényegében nem jelentenek hulladékot. A növényi maradványok és trágyák minél hatékonyabb felhasználását a környezetkímélő gazdálkodási módok támogatásán keresztül a jövőben a Nemzeti Agrár-környezetvédelmi Program támogatja. A maradék 15%-nyi, többnyire élelmiszeripari hulladék döntő hányadában szintén szerves hulladék, amelynek kezeléséhez az FVM irányításával induló Élelmiszeripari Környezetvédelmi Programnak kell segítséget nyújtania.

A települési hulladék magában foglalja a kb. 4,6 millió t települési szilárd hulladékot, amelynek mintegy 2/3-a származik a háztartásokból, míg 1/3-át az intézményekben, szolgáltatásokban és iparban keletkező, a háztartási hulladékhoz hasonló, azzal együtt kezelt hulladék adja. Ebből a szervezeten begyűjtött és kezelt mennyiség 4,1 millió tonna (közel 90%). Közel 15 millió tonnára becsülhető a települési folyékony hulladék mennyisége (a csatornázatlan lakásokban keletkező szennyvíz becsült mennyisége a vízfogyasztásból számítva, mintegy 90%-os elszikkadást feltételezve), amelyből a csatornával és szennyvíztisztítóval nem rendelkező települések csatornapótló, gyűjtő és ülepítő létesítményeiből mintegy 5,5 millió tonna kerül összegyűjtésre. E mennyiséghez járul az üzemi és a közüzemi szennyvíztisztítók iszaptárolóiból (300-300 ezer tonna), valamint a csatornatisztításból (90 ezer tonna) származó, összesen közel 0,7 millió tonna szennyvíziszap.

A képződő évi közel 3,4 millió tonna veszélyes hulladék ¼-ét a timföldgyártásból származó vörösizap adja. Közel 1,5 millió tonna veszélyes hulladék a feldolgozóiparból származik, amelyen belül a legnagyobb mennyiséget a fémkohászati és fémfeldolgozási salakok és iszapok, valamint az ásványolaj-termékek feldolgozásából és felhasználásából származó hulladékok képviselik.

További közel 1 millió tonnát tesznek ki az erőművek és a hulladékégetők égetési maradékai. Veszélyes hulladék természetesen a mezőgazdaságban és az élelmiszeriparban, valamint a lakosságnál, illetve a

szolgáltatásokban is képződik. Növényi és állati eredetű a veszélyes hulladék mintegy 10%-a, a települési szilárd hulladéknak pedig 0,7-1,0%-a veszélyes.

A képződő hulladék mennyisége /millió tonna/

Hulladék típusa	1990.	1995.	2000.
Mezőgazdasági és élelmiszeripari nem-veszélyes	13,0	4,0	5,0
Ipari és egyéb gazdálkodói nem-veszélyes	34,6	27,1	21,5
Települési szilárd	4,9	4,5	4,6
Települési folyékony (szennyvíziszap nélkül)*	11,7	9,6	5,5
Településszennyvíz-iszap	0,3	0,4	0,7
Veszélyes	4,5	3,4	3,4
Összesen	69,0	49,0	40,7
<i>Biomassza**</i>	<i>37,0</i>	<i>41,0</i>	<i>28,0</i>
Mindösszesen	106,0	90,0	68,7

*Begyűjtött mennyiség

**A biológiai körforgásba megközelítőleg teljes egészében visszakerülő mező- és erdőgazdasági maradványok

2.1. A hulladékgazdálkodás gyakorlati megvalósítása

A hulladék kezeléséért, - a további kezelésnek megfelelő gyűjtéséért, hasznosításának és ártalmatlanításának megoldásáért - alapvetően a hulladék termelője, illetőleg mindenkor birtokosa felelős. E felelősségének a jogszabályokban előírt feltételek betartásával vagy a maga elvégezte kezeléssel - amely engedélyköteles tevékenység -, vagy a kezelésre engedéllyel bíró kezelőnek történő átadással - egyben a kezelés költségeinek megfizetésével - tesz eleget. Külön jogszabályokban meghatározott esetekben a hulladékkezelési felelősség - illetőleg a költségek viselése - a hulladékot eredményező termék gyártóját terheli.

A települési hulladék esetében a lakosságot terhelő felelősség érvényesíthetősége érdekében a települési önkormányzatoknak a települési hulladék kezelését biztosító közszolgáltatást kell szervezniük.

A hulladékot begyűjtő, hasznosító és ártalmatlanító szervezetek tevékenységüket csak a környezetvédelmi hatóságok engedélyével kezdenek meg és folytathatják. Tevékenységükről és az általuk kezelt hulladék mennyiségéről és minőségéről nyilvántartást kell vezetniük, és évente jelentést kell tenniük a hatóságok számára.

2.1.1. Megelőzés

A hulladék képződésének, illetve veszélyességének megelőzése a képződő hulladék-mennyiség csökkenésével jellemezhető. Ez a csökkenés különösen a '90-es évek első felében inkább a gazdasági-termelési visszaesés következménye volt,

mint a tudatos megelőzési intézkedéseknek. Az ipari hulladék esetében azonban a folyamatos iparszerkezet-váltás, illetve az ezzel együtt járó termék- és technológiafejlesztés egyúttal kevesebb és kevésbé veszélyes hulladék képződésével jár.

A képződő települési szilárd hulladék tömege a fogyasztás folyamatos bővülése ellenére az utóbbi években alig változik, ami egyrészt a szilárdfüttőanyag-használat visszaszorulásának, másrészt a kis sűrűségű, de nagy térfogatú könnyűfrakció térnyerésének következménye.

A települési folyékony hulladék mennyiségének csökkenése a bővülő csatornázásnak és szennyvíztisztításnak, illetve a vízfogyasztás csökkenésének köszönhető (2000-től azonban ismét növekvő tendenciát mutat a vízfogyasztás). A szennyvíziszap mennyisége ezzel párhuzamosan természetesen növekszik.

2.1.2. Hasznosítás

A képződő hulladék hasznosítása nemzetközi összehasonlításban meglehetősen alacsony. Az ipari nem veszélyes hulladék hasznosítása nem éri el a 30%-ot, a veszélyes hulladéké a 20%-ot, míg a települési szilárd hulladéknak csak alig 3%-a, a települési folyékony hulladéknak és a szennyvíziszapnak közel 30-40%-a kerül hasznosításra. Így összességében - a mezőgazdasági növényi maradványok visszaforgatását nem számítva - a hasznosítás mértéke a 30%-ot sem éri el. E teljesítmény elérését is csak a termékdíj-rendszer bevezetése tette lehetővé, amelynek eredményeként a csomagolási hulladék közel 35%-a, a hulladék akkumulátorok mintegy 95%-a (igaz, külföldön), a

Köztisztaság

hulladék olajok 40%-a hasznosul. A termékdíj-rendszeren keresztül elkülönítetten kerül összegyűjtésre és kezelésre az évente keletkező gumiabroncs hulladék, valamint a kiselejtezett hűtőgépek, illetve a hűtőfolyadékok döntő hányada.

2.1.3. Ártalmatlanítás

A képződő hulladék jellemző kezelése az ártalmatlanítás, ezen belül is a lerakás. Utóbbi aránya - a mezőgazdasági hulladékot nem számítva - meghaladja az 50%-ot. A hulladék fizikai-kémiai, biológiai vagy termikus ártalmatlanítása (ez utóbbiba beleértve most az energetikai hasznosítást is) együttesen alig éri el a 20%-ot, de ennek csaknem felét a szennyvíztisztítóban kezelt vagy csatornába eresztett folyékony települési hulladék adja.

A termikus ártalmatlanítás többnyire a vegyianyag-hulladék kezelését jelenti. A veszélyes hulladék kb. 75%-a, az ipari hulladék mintegy 60%-a, a települési szilárd hulladék több mint 4/5-e, a szennyvíziszap fele lerakóra kerül.

A települési szilárd hulladék ártalmatlanítása 665 regisztrált, a közszolgáltatás keretében működő lerakón történik, amelynek csal mintegy 15%-a tekinthető megfelelő műszaki védelemmel kiépített lerakónak. Ezek mellett azonban - a PHARE által támogatott leaköfelmérési program vizsgálata szerint - még további mintegy 620, többnyire kis befogadóképességű lerakóhelyet használnak. Az egyetlen települési hulladékot égető Fővárosi Hulladékhasznosító Mű Budapest települési hulladékának több mint a felét ártalmatlanítja, azonban ennek füstgáztisztító rendszerét mielőbb fel kell újítani.

Az ipari hulladékok közül elsősorban a nagy mennyiségben képződő erőművi, kohászati és bányászati hulladék kerül lerakásra, többnyire a képződés helyén, illetve környékén kialakított hányókon. A veszélyes hulladék termikus ártalmatlanítására összesen kb. 85 ezer tonna éves égetési kapacitás áll rendelkezésre, amelynek kb. 1/3-át

kis kapacitású kórházi égetők és hulladék olajat égető berendezések adják.

2.1.4. Szennyezett területek, régi lerakók

Az elmúlt évtizedek során a gondatlanul végzett gazdasági tevékenységek illetve hulladékkezelés, valamint a mainál jóval enyhébb szabályozás, esetenként illegálisan történt hulladék-elhelyezés következtében számos helyen szennyezett területek alakultak ki. A régi, ma már lezárt, többnyire rekultivált lerakókban mintegy 500 millió tonna ipari hulladékot halmoztak fel, amelynek 99%-át a bányaipar, a vaskohászat, a villamosenergia-ipar és az építőipar adja. A lerakott mennyiség mintegy 10%-a ma is veszélyezteteti vagy szennyezi a környezetet. A lerakott mennyiségnek ma csak 0,3%-át hasznosítják évente holott ennek sokszorosa hasznosítható lenne.

A lerakókban felhalmozott hulladék 7%-a (35 millió t) minősül ma veszélyesnek, amelynek több mint 90%-a a vörösiszap, a maradék nagy része pedig fűrészi iszap. A mai lerakási követelményeket ki nem elégítő módon lerakott, közvetlen veszélyeztetést jelentő veszélyes hulladék mennyisége mintegy 270 ezer tonnára becsülhető, amelynek felszámolása folyamatban van.

A PHARE támogatással készülő lerakó-felmérési program előzetes adatai alapján további közel 620, 3-500 m³-t meghaladó nagyságú illegálisan használt lerakó és vadlerakó létezik az országban, míg a felhagyott, bezárt, de nem kellően rekultivált lerakóhelyek száma eléri az 1250-et.

Ezek mintegy 10 millió tonna felhalmozott hulladékkal veszélyeztetik a környezetet. A régi, nem megfelelő biztonságot adó lerakók felszámolására egyrészt az Országos Környezeti Kármentesítési Programon belül a 33/2000 (III. 17. Orm. Rendelet szerinti felelősség érvényesítésével, - másrészt a települési hulladék-lerakók rekultiválási programján belül kerül sor, amelyek eredményeként évente 50-100 lerakó kerül bezárásra, felszámolásra, illetve rekultiválásra.

A képződő hulladék kezelése, 2000. év/%

Hulladék típusa	Hasznosítás	Lerakás	Égetés, egyéb ártalmatlanítás
Mezőgazdasági és élelmiszeripari nem-veszélyes	35	55	10
Ipari és egyéb gazdálkodói nem-veszélyes	29	60	11
Települési szilárd	3	83	14
Települési folyékony* (szennyvíziszap nélkül)	30	22	48
Szennyvíziszap	40	50	10
Veszélyes	20	74	6
<i>Összesen</i>	<i>27</i>	<i>52</i>	<i>21</i>
<i>Biomassza**</i>	<i>85</i>	<i>13</i>	<i>2</i>
<i>Mindösszesen</i>	<i>48</i>	<i>38</i>	<i>14</i>

*Begyűjtött mennyiség

**A biológiai körforgásba megközelítőleg teljes egészében visszakerülnek a mező- és erdőgazdasági maradványok

2.2. Szabályozás és követelmények

A hulladékgazdálkodás irányítása Magyarországon alapvetően a jogi szabályozáson keresztül történik. A jogszabályok határozzák meg a hulladékgazdálkodási tevékenységek műszaki követelményeit, az alkalmazható gazdasági ösztönzőket és szankciókat, a hulladékkal kapcsolatos termelői és kezelői kötelezettséget és a hatósági engedélyezési és ellenőrzési feladatokat egyaránt.

A jogi szabályozás mellett elkülönített programok és támogatási keretek adnak lehetőséget a hulladékgazdálkodás fejlesztését szolgáló oktatási, szemléletformálási, kutatási tevékenységek, önkéntes vállalkások (tanúsítási, öko-címkézési és öko-menedzsment rendszerek) teljesítéséhez, valamint hulladékgazdálkodási fejlesztési beruházások megvalósításához. Ezek mellett lehetőség van szakmai végrehajtási útmutatók kiadására az egyes hulladék típusok kezelésének elősegítése érdekében.

A hulladékgazdálkodási jogi szabályozás kereteit – a környezet védelmének általános szabályairól szóló 1995. évi LIII. törvényre alapozva – a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény határozza meg. E törvény ad felhatalmazást az egyes hulladék típusokra, valamint hulladékkezelési tevékenységekre, illetve hulladékkezelő létesítményekre vonatkozó részletes szabályok megállapítására. Ennek megfelelően kerültek meghatározásra a veszélyes hulladék és a települési hulladék kezelésének szabályai, a hulladék országhatárokat átlépő szállításának szabályai, a hulladék égetésének, illetve lerakásának, a szennyvíziszap mezőgazdasági felhasználásának szabályai, valamint az egyes, kiemelten kezelendő hulladékfajtákra vonatkozó speciális szabályok. Szintén a törvény végrehajtását szolgálják a hulladékgazdálkodási bírságra, a hulladékgazdálkodás tervezésére, valamint a hulladékok nyilvántartási és adatszolgáltatási kötelezettségeire vonatkozó jogszabályok.

A jogszabályokban megfogalmazott hulladékkezelési technikai feltételekre, illetve végrehajtási feladatokra az OHT megvalósítását szolgáló programok meghatározásánál térünk ki.

2.3. Intézményrendszer

A hulladékgazdálkodási szakmai politika és stratégia meghatározása, a jogi, a gazdasági és a műszaki szabályozó rendszer kialakítása illetve előkészítése, a más ágazatokkal és szabályozókkal való összhang biztosítása, a végrehajtás tervezése, irányítása és ellenőrzése, illetve az ezt megvalósító apparátus és adminisztráció kialakítása, irányítása és ellenőrzése, a szakterületi kutatás-fejlesztés, oktatás-nevelés irányainak meghatározása, a társadalmi és gazdasági szervezetekkel történő érdekegyeztetés megvalósítása

alapvetően a környezetvédelemért felelős minisztérium feladata.

Emellett azonban minden más ágazati minisztériumnak is vannak hulladékgazdálkodással kapcsolatos ágazati irányítási, szabályozási, tervezési és ellenőrzési feladatai, amelyeket integrált módon, a többi minisztériummal összehangoltan, de feladat és hatáskörüket megfelelően saját eszközeikkel kell megvalósítaniuk.

A hulladékgazdálkodás hatósági feladatait – engedélyezés, ellenőrzés és végrehajtás - a minisztérium 12 területi környezetvédelmi felügyelősége, illetve – többnyire másod fokon - a Környezet- és Természetvédelmi Főfelügyelőség látja el. Helyi szinten – elsősorban a települési hulladék vonatkozásában, az építési, és települési eljárásokban a települési önkormányzatok jegyzői járnak el. Alapvetően e szervezeti rendszeren keresztül történik a hulladékgazdálkodási adatok és információk összegyűjtése és feldolgozása, és erre alapozva a hulladékgazdálkodás tervezése, illetve az információk terjesztése, a nyilvánosság biztosítása is.

Más tárcának és hatósági szervek feladatai közül ellenőrzési szempontból kiemelendők a közegészségügyi, az állategészségügyi, a növény- és talajvédelmi, a vízügyi, a fogyasztóvédelmi és a vámhatóságok. Ágazati irányítási, valamint végrehajtási-felügyeleti, adatgyűjtési szempontból a gazdasági és közlekedési, a földművelési és vidékfejlesztési, az egészségügyi, a belügyi tárca, valamint a KSH, illetve oktatási, nevelési-tájékoztatói szempontból az oktatási tárca emelhető ki. Igen fontos szerepe van a gazdasági szabályozás és ösztönzés, valamint a vám- és pénzügyőri hatóságok irányításán keresztül a pénzügyi tárcának.

Az ágazati politikába és fejlesztési tervekbe be kell építeni az OHT céljait és a végrehajtáshoz szükséges ágazati intézkedéseket. Az ezt megvalósító tervezés, kutatás-fejlesztés, gazdasági érdekegyeztetés minden tárca feladatkörében elvégzendő feladat.

A költségvetési szervek tevékenysége során keletkező hulladék kezelésére (pl. HM. Rendőrség, tűzoltóság, intézményi hulladék) a tárcák és szervezeteik működési keretein belül külön intézkedéseket célszerű hozni, illetve ezeket be kell építeni az ágazati fejlesztési tervekbe.

A hulladék-megelőzés és a hulladékhasznosítás elősegítése, a különböző szinteken jelentkező tervezési, döntés-előkészítési és végrehajtási feladatok összehangolása, szakmai megalapozottságának biztosítása többszintű intézkedés sorozatot igényel (műszaki, jogi, kereskedelmi, piacszervezési). Az intézkedések sokrétűsége indokoltá teheti e tevékenységek koordinációját, segítségét végző, a Környezetgazdálkodási Intézethez hasonló, regionális szakmai háttérszervezet létrehozását, célszerűen a szaktárca keretén belül.

A hulladékgazdálkodás megfelelő, reális tervezéséhez, a hulladék sorsának, kezelésének nyomon követéséhez elengedhetetlen a hulladék mennyiségének, minőségének, kezelésének és a hulladékgazdálkodásban szerepet játszó vállalkozásoknak minél pontosabb ismerete. Ennek biztosítása érdekében a hulladék termelőinek és kezelőinek pontos, méréseken alapuló nyilvántartást kell vezetniük hulladékaikról, a hulladék forgalmáról és kezeléséről, illetőleg a kezelő létesítmények működéséről.

A nyilvántartások alapján külön rendeletekben meghatározott adattartalommal statisztikai és hatósági bejelentéseket kell tenniük a hatóságok részére. A nyilvántartások és a bejelentett adatok egyrészt alapját képezik a rendszeres hatósági ellenőrzéseknek, biztosítják a hulladék sorsának nyomon követését, másrészt az adatok értékelése és elemzése alapján készíthetők el a megfelelő tervek.

Az adatok nyilvántartására és feldolgozására ma különböző, egymással csak részlegesen összehangolt, esetenként hiányos információ-rendszerek működnek. A legteljesebb információ-rendszert a veszélyes hulladékról a KvVM működteti, ami a veszélyes hulladék termelők és kezelők teljes körű bejelentési kötelezettségén alapul. Ugyancsak jól értékelhető adatbázist működtet a KSH a települési szilárd és folyékony hulladék begyűjtéséről, amely a közszolgáltatók bejelentésein alapul.

E rendszerben azonban nem eléggé részletesek az információk a hulladék kezeléséről és összetételéről, illetve a kezelőlétesítmények működéséről. Az ipari hulladék területén a GKM működtet reprezentatív

felmérési rendszert, amelynek nem feladata a hulladék teljes körű forgalmának nyomon követése. E rendszer a termelőknél képződött hulladék kezelésére, hasznosítására koncentrálna.

A mező- és erdőgazdaságban képződő növényi maradványokra vonatkozóan minimális információk állnak rendelkezésre, egyrészt a kistermelők igen nagy száma következtében, másrészt a megközelítőleg teljes körű visszaforgatás miatt. Az állati eredetű hulladékot és kezelését a veszélyes hulladék információ-rendszer kezeli, az élelmiszeripar nem-veszélyes hulladékairól az ipari adatbázis gyűjt adatokat.

A rendszerek egységesítésére és teljessé tételére Phare program keretében került kidolgozásra az átfogó hulladékgazdálkodási információs rendszer rendszerterve, amely alapján 2003. végéig a program segítségével a rendszernek üzembe kell lépnie. Ezzel párhuzamosan meg kell oldani az egyes hulladékarományokra vonatkozó külön rendelkezésekben meghatározott speciális – a hulladékot eredményező termékek forgalmát is nyomon követő – nyilvántartási és adatszolgáltatási feladatokat is.

A jelenlegi adathiányt és eltéréseket elkerülő első jogszabályi lépés a Hgtv. -ben megtörtént. A továbbiakban azt kell elérni, hogy az információs rendszer, illetve a primer adatszolgáltatók valóban a kívánt részletességgel és feldolgozottsággal biztosítsák az adatokat, valamint hogy ezek az adatok az érintettek rendelkezésére álljanak. Ehhez elengedhetetlen az adatszolgáltatásról szóló végrehajtási rendelet megalkotása, amellyel biztosítható a hulladékgazdálkodási információk integrált összegyűjtése, ellenőrzése és feldolgozása.

keres-kínál-keres-kínál-keres-kínál-keres-kínál-keres-kínál-keres-kínál- keres

A Fővárosi Közterület-fenntartó Rt felajánlja megvételre az alábbi gépjárműveket

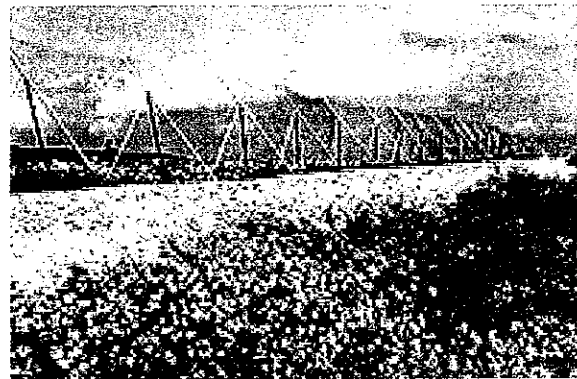
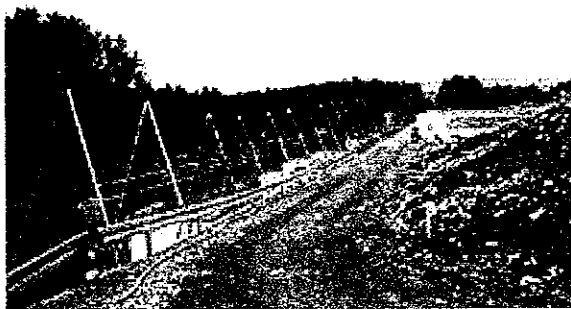
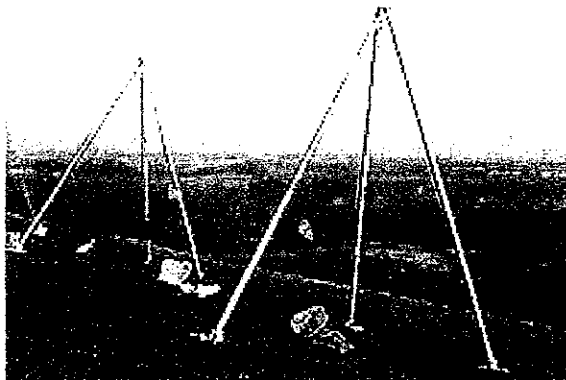
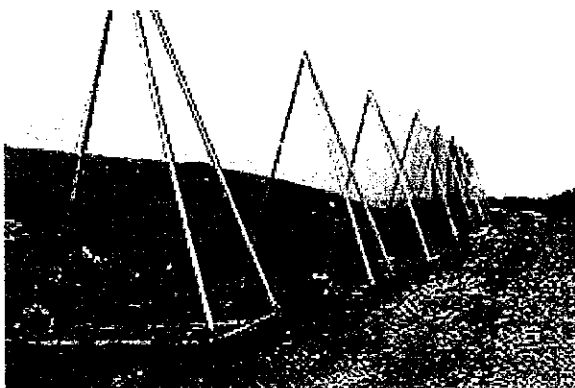
1. LADA VAZ 2107 személygépkocsi
Háziszám: 7530
Rendszám: EPV-792
Beszerzés ideje: 1994
2. LADA NIVA 2121 gépkocsi
Háziszám: 7661
Rendszám: EOP-248
Beszerzés ideje: 1989
3. SKODA LIAZ BOBR célgép
Háziszám: 1125
Rendszám: CCE-036
Beszerzés ideje: 1992
4. IFA W 50 L/K konténerszállító
Háziszám: 2436
Rendszám: CKA-883

Beszerzés ideje: 1990

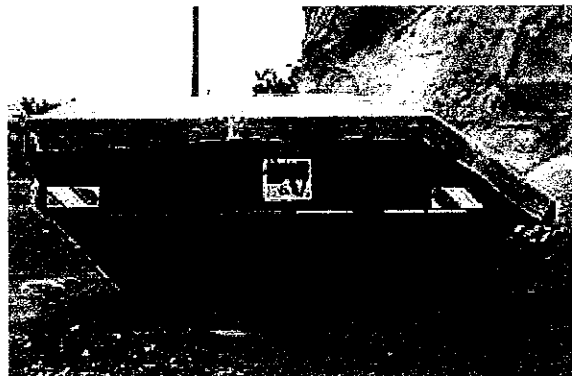
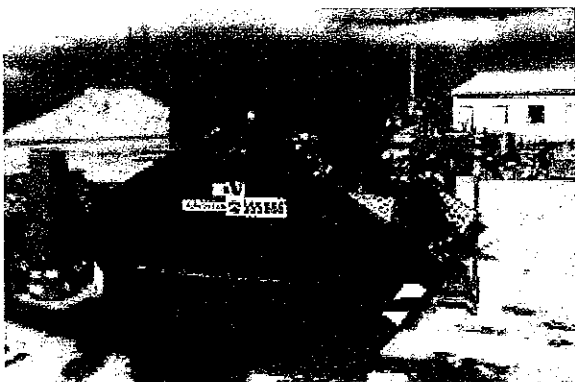
5. BEDFORD TK 570 szemétyűjtő-szállító
Háziszám: 7011
Rendszám: BRE-775
Beszerzés ideje: 1979
6. BETFORD MUT szemétyűjtő-szállító
Háziszám: 1560
Rendszám: CYY-372
Beszerzés ideje: 1984
7. BETFORD MUT szemétyűjtő-szállító
Háziszám: 1845
Rendszám: AEY-644
Beszerzés ideje: 1984

Felvilágosítás: Vargáné Tóth Rozália
Telefon: 1/373-7234

Mobil környezetvédő hálók hulladéktároló telepekhez:

Védőhálók – takaróponyvák hulladékszállító konténerekhez:

Kérje részletes ismertetőnket:

EMPACK Kft.
1116 Budapest, Hunyadi János u. 162.
Tel: 208-5834 Fax: 208-5835

Köztisztaság

Kiadja a Köztisztasági Egyesülés
2483 Gárdony, Bóné Kálmán u. 44. Levélcím: 2483 Gárdony Pf. 15.
Tel.: (22) 355-065; 355-253; 356-189 Fax.: (22) 355-253 E-mail: info@koztegy.hu
Honlap: www.koztegy.hu